

Sygnatura akt VIII C 2051/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2051/15

UZASADNIENIE

W dniu 5 stycznia 2015 roku powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanej A. K. powództwo o zapłatę kwoty 68.121,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną w dniu 3 marca 2008 roku z (...) Bank S.A. umowy nr (...). Pozwana nie dotrzymała warunków umowy. W dniu 29 września 2014 roku powód zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) Bank Spółką Akcyjną umowę cesji, na mocy której przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu umowy bankowej. Na dochodzoną pozewm wierzytelność składają się: 38.574,83 zł z tytułu niespłaconego kapitału oraz 29.546,98 zł z tytułu odsetek.

(pozew k. 2-2v.)

Na rozprawie w dniu 16 września 2015 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana nie stawiła się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożyła w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(protokół do wyroku zaocznego k. 29)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 marca 2008 roku pozwana A. K. zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. (**KRS (...)**) umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...), na mocy której, bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 51.270,95

zł. Kwotę kredytu wraz z odsetkami pozwana zobowiązała się spłacić do dnia 13 marca 2013 roku w miesięcznych ratach po 1.327,18 zł każda, płatnych do 13-go dnia każdego miesiąca.

(umowa kredytu k. 3-4, okoliczności bezsporne)

W dniu 29 września 2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W. (**KRS (...)**) zawarł z powodem U. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. umowę o przelew wierzytelności nr (...). Załączona do pozwu kopia przedmiotowej umowy jest bardzo mało czytelna.

(umowa przelewu wierzytelności z dn. 29.09.2014 r. k. 5-6)

Do pozwu załączono ponadto dokument sporządzony w formie ramki zawierający m.in. następujące informacje: kapitał: (...),83, odsetki umowne (...),33, odsetki karne (...),96, opłaty, prowizje, koszty 194,12, imię i nazwisko K. A. oraz adres. Dokument ten nie posiada żadnej nazwy i nie jest opisany w swej treści jako stanowiący załącznik do umowy przelewu wierzytelności.

(wykaz k. 7)

Pozwana do dnia wyrokowania nie uregulowała zadłużenia wynikającego z umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...).

(okoliczność bezsporna)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania. Podkreślić jednak w tym miejscu należy, że zawodowy pełnomocnik powoda załączył do pozwu bardzo mało czytelną kopię umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy (...) Bank Spółka Akcyjna w W. a U. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W., wobec czego brak było możliwości ustalenia bliższych zapisów przedmiotowej umowy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wobec nieudowodnienia legitymacji czynnej powoda, powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej A. K. wynikająca z zawartej przez pozwaną z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. w dniu 3 marca 2008 roku umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanej od (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. (**KRS (...)**) wobec nie wykazania, że podmiot ten jest następcą prawnym (...) Bank Spółki Akcyjnej w K. (**KRS (...)**). Strona powodowa nie złożyła stosownych dokumentów, które wskazywałyby na przejście uprawnień z kredytodawcy na rzecz cedenta, choć do powyższego była wprost dwukrotnie wzywana, wpierv przez referendarza sądowego zarządzeniem z dnia 15 stycznia 2015 roku (doręczonym zawodowemu pełnomocnikowi powoda w dniu 23 stycznia 2015 roku), a następnie przez sędziego przewodniczącego zarządzeniem z dnia 22 maja 2015 roku (doręczonym zawodowemu pełnomocnikowi powoda w dniu 2 czerwca 2015 roku). Powyższego nie dowodzi w szczególności złożony przez powoda aktualny na dzień 12 czerwca 2015 roku odpis z (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. (**KRS (...)**). Z przedłożonego odpisu wynika wyłącznie, że doszło do podziału spółki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. (**KRS (...)**) i przeniesienia części jej majątku, stanowiącego zorganizowaną część przedsiębiorstwa funkcjonującą jako Oddział w W., na rzecz (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (**KRS (...)**). Z przedłożonego KRS wynika nadto, że doszło do połączenia (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (**KRS (...)**) - cedenta przedmiotowej wierzytelności, poprzez przeniesienie całości jej majątku na (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (**KRS (...)**). Z odpisu tego nie można natomiast wywieść w żaden sposób, że (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (**KRS (...)**) jest następcą prawnym (...) **Bank Spółki Akcyjnej w K. (**KRS (...)**)**, a

zatem podmiotu, który udzielił pozwanej konsolidacyjnego kredytu gotówkowego stanowiącego źródło dochodzonego roszczenia. Podkreślić w tym miejscu należy, że powód, reprezentowany od samego początku przez zawodowego pełnomocnika i dwukrotnie wzywany, pod rygorem negatywnych skutków procesowych, do wykazania stosowanymi dokumentami, że doszło do przejścia uprawnień z (...) Bank Spółki Akcyjnej w K. na (...) Bank Spółkę Akcyjną w W., powyższego nie uczynił. Powód zaś będąc podmiotem, którego istotną działalnością jest skupowanie wierzytelności pieniężnych na dużą skalę, z uwagi na zakres prowadzonej działalności winien w sposób bezsporny wykazać, że nabył ze skutkiem prawnym określoną, konkretną wierzytelnością wobec wskazanej osoby.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanej. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanej wynikającą z przedmiotowej umowy kredytu, i że pozwana powinna zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148), a nie zrobił tego nawet na wyraźne zobowiązanie do złożenia stosownych dokumentów. Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). Treść powołanych przepisów jasno wskazuje, że zaniebdania strony w zakresie zgłoszenia na oznaczonym etapie postępowania twierdzeń i dowodów rodzą poważne konsekwencje, bowiem strona ta traci prawo ich powołania na późniejszym etapie postępowania. Konstatacji tej nie zmienia okoliczność, iż Kodeks postępowania cywilnego daje stronom możliwość przedstawienia nowych dowodów w postępowaniu odwoławczym (art. 381 k.p.c.). Możliwość ta jest bowiem obostrzona określonymi warunkami - potrzeba powołania się na dany dowód musi się ujawnić już po zakończeniu postępowania przed Sądem pierwszej instancji - przy czym strona nie może skutecznie żądać ponowienia lub uzupełnienia dowodu w postępowaniu apelacyjnym li tylko dlatego, że spodziewała się korzystnej dla siebie oceny określonego dowodu przez Sąd pierwszej instancji (por. wyrok SN z dnia 10.07.2003 r., I CKN 503/01, LEX nr 121700; wyrok SN z dnia 24.03.1999 r., I PKN 640/98, OSNP 2000/10/389).

Na gruncie przedmiotowej sprawy uznać należy, że konieczność wykazania legitymacji czynnej powoda istniała niewątpliwie już na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji, skoro twierdzenie to stanowiło podstawę roszczenia dochodzonego niniejszym powództwem. Strona powodowa musiała mieć świadomość niedostatecznej mocy dowodowej złożonych do akt sprawy dokumentów, zwłaszcza że od początku postępowania była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, a nadto dwukrotnie była wzywana do załączenia dokumentów, które wykazałyby, że podmiot cedujący wierzytelność wobec pozwanej na rzecz powoda jest następcą prawnym pierwotnego wierzyciela, a zatem że może skutecznie zbyć przedmiotową wierzytelność.

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz jako cesjonariusza kwoty
kwoty dochodzonej pozwem.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że strona powodowa nie udowodniła również samego żądania pozwu. Uzasadniając roszczenie powód przedstawił wyłącznie umowę kredytu konsolidacyjnego z dnia 3 marca 2008 roku,

która jednak opiewała na inną kwotę niż dochodzona przedmiotowym powództwem, zaś nawet w uzasadnieniu pozwu brak jest jakichkolwiek danych i twierdzeń faktycznych, co do sposobu wyliczenia dochodzonego zadłużenia, tak w zakresie kapitału

jak i odsetek. Powód nie wskazał nawet dat i kwot, od których odsetki te wyliczono, tym samym brak jest możliwości jakiegokolwiek weryfikacji prawidłowości wyliczenia.

Zasadności żądania pozwu nie dowodzi również załączona przez powoda umowa o przelew wierzytelności z dnia 29 września 2014 roku wraz z załącznikami. Tego rodzaju dokumenty nie mogą stanowić i nie stanowią dowodu na istnienie zobowiązania pozwanej (tak co do zasady jak i co do wysokości). Są to tzw. dokumenty prywatne, których formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że zbywca (pierwotny wierzyciel) i nabywca złożyli oświadczenie nimi objęte. Tylko w takim zakresie dokumenty te nie budzą wątpliwości Sądu. Materialna moc dowodowa tych dokumentów bez poparcia ich odpowiednimi dokumentami źródłowymi, jest nikła.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa.

Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości, co jednak w sprawie nie miało miejsca. Twierdzenia faktyczne powoda budziły bowiem uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Ponadto działanie przepisu art. 339 § 2 k.p.c. nie rozciąga się na dziedzinę prawa materialnego, obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenie strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania (por. wyrok SN z dnia 31 marca 1999 roku, I CKU 176/97, Prok. i Pr. 1999/9/30, wyrok SN z dnia 6 czerwca 1997 roku, I CKU 87/97, Prok. i Pr. 1997/10/44, wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 roku, III CRN 30/72, LEX nr 7094).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.